

RAISIO, PAPINKALLIONPUISTO

**Kivirakenteen koekaivaus
syys-lokakuussa 2017**

**Oy Sigillum Ab
Hanna-Maria Pellinen**

TIIVISTELMÄ

Raision Papinkallionpuistossa, kevyenliikenteen väylän suunnitelma-alueella, tehtiin keväällä 2017 inventoinnissa löydetyn rakenteen kaivaustutkimuksia. Kohdetta oli arveltu uudemmaksi Huhkon myllyn torppaan liittyväksi rakenteeksi, joskin se sijaitsee torpan varsinaisen pihapiirin ulkopuolella. Syys- ja lokakuun aikana tehdyissä koekaivauksissa voitiin havaita kiveyksen jatkuvan ennakoitua laajemmalle alueelle. Kiveys kulkee noin 60 cm levyisenä luode-kaakkosuunnassa tasanteen korkeuskäyrien suuntaisesti yli 12 metrin matkalla. Kiveyksen yhteydestä löytyi uuden ajan löytömaterialiaa sekä tarkemmin ajoittamaton palanutta savea, mutta ei kuitenkaan varsinaisia esihistorialliseen ajoitukseen viittavia löytöjä. Kiveyksen länsipuoli on karkeaa hiekkaa, itäpuoli vanhaa savipeltoa. Mahdollisesti kiveys liittyy vanhempaan tien penkkaan.

Kansikuva: Koeoja lehtisateen jälkeen.

ARKISTO- JA REKISTERITIEDOT

Kohteen nimi: Papinkallionpuisto

Kunta: Raisio

Kylä: Ihala

Kiinteistötunnukset: .680-412-876-1

Maanomistajat: ELY-keskus ja Raision kaupunki, PL 100, 21201 Raisio, p. 02 434 3111
ja

Peruskartta: L3411G3 (TM35-lehtijako)

Tutkimuslaitos: Oy Sigillum Ab

Tutkija: FM Hanna-Maria Pellinen

Kenttätöaika: 18.9.-23.10.2017 välisenä aikana (ei kokoaikaisesti)

Tutkitun alueen laajuus: N. 8 m²

Tutkimuksen laatu: Koekaivaus ilman rakenteen poistoa

Digitaaliset valokuvat: SKDG20172:1-33

Talletetut löydöt: -

Tutkimushistoria: -

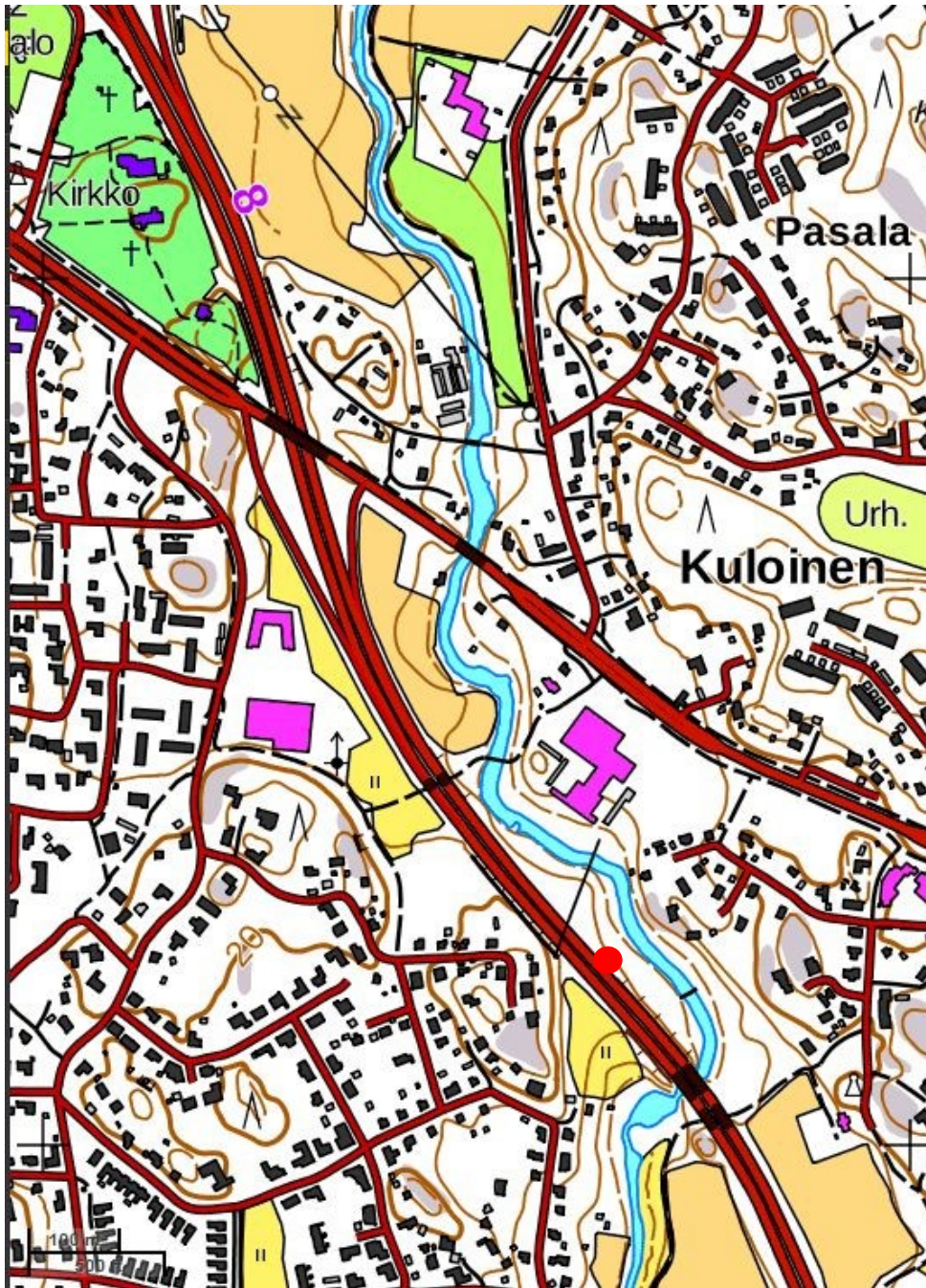
Kohteen koordinaatit: X=6714212, Y=235662 (ETRS-TM35FIN), Z=n. 10 m mpy

Liitteet: Digitaalikuvaluettelo, digitaalikuvat, luettelo poistetuista löydöistä

Alkuperäinen raportti: Oy Sigillum Ab:n arkisto

Kopiot: TM-suunnittelu, Turun museokeskus, Raision museo, Museovirasto

PERUSKARTTAOTE

Tutkimusalue merkitty pallolla, kuva: www.paikkatietoikkuna.fi

Sisällys

TIIVISTELMÄ.....	2
ARKISTO- JA REKISTERITIEDOT.....	3
PERUSKARTTAOTE.....	4
JOHDANTO.....	6
TUTKIMUSALUEEN SIJAINTI JA HISTORIA.....	6
TUTKIMUSMENETELMÄT JA HAVAINNOT.....	11
Tutkimuksen taustaa.....	11
Kenttätöön eteneminen.....	11
Havainnot.....	12
Tulkintavaihtoehdot.....	12
LOPPUKATSAUS.....	14
LIITE 1: DIGITAALIKUVALUETTELO.....	15
LIITE 2: DIGITAALIKUVAT.....	16
LIITE 3: KARTAT.....	20
LIITE 4. POISTETUT LÖYDÖT.....	22

JOHDANTO

Raision kaupunki laajentaa kevyenliikenteen väylää valtatie 8 ja Raisionjoen varrella. Turun museokeskuksen lausunnon perusteella Oy Sigillum Ab teki toukokuussa 2017 alueella inventoinnin, jossa löytyi yksi reitille osuva rakenne, hieman epämääräinen kiveys, jonka arveltiin liittyvän johonkin läheisen Raision myllyn torpan varsinaisen pihapiirin ulkopuolella sijainneista rakennuksista tai rakenteista. Torpan viimeisin asuinrakennus purettiin moottorien alta 1950-luvulla, jolloin myös suuri osa torpan historiallista tonttimaata tuhoutui. Kivirakennetta tutkittiin syys- ja lokakuussa 2017 sen koon ja luonteen selvittämiseksi. Koska kaivausta ryhdyttiin tekemään kulttuuriperintökohteena, rakenteen osoittauduttua mahdolliseksi muinaisjäännökseksi, se dokumentoitiin mutta ei poistettu. Rakenteen tutkimuksesta vastasi FM Hanna-Maria Pellinen ja mittauksista FM Markus Kivistö.

TUTKIMUSALUEEN SIJAINTI JA HISTORIA

Papinkallionpuisto sijaitsee Rauman valtatie (vt 8) ja Raisiontien väliin jäävällä alueella, Raisionjoen länsipuolella. Nyt tutkittu alue on pieni tasanne aivan valtatie kupeessa, kookkaan opastetaulun vierellä ja se sijaitsee Raision keskiaikaisesta kivikirkosta noin kilometrin kaakkoon. Kohteen ympäristö on ollut enimmäkseen peltoa ja niittyä tai laidunta, mutta joen eteläisessä mutkassa on sijainnut Raision keskiaikaan periytyvä vesimylly ja sen vierellä myllyn torppa. Varsinainen myllynpaikka jää kevyenliikenteenväylän suunnitellun linjauksen ulkopuolelle, mutta sen pohjoispuolella on sijainnut myllyn torppa, jonka maat ulottuvat suunnitelma-alueelle. Näiden historiallisten kohteiden lisäksi tutkimuskohteen lähellä, valtatie länsipuolella sijaitsevat rautakautiset Käärme-kallion ja Papinkallion kalmisto- ja asuinpaikka-alueet.

Huhkon mylly oli Raision merkittävin keskiaikaan periytyvä vesimylly, joka sijaitsi Huhkonkosken äärellä. Se toimi alkujaan kruununmyllynä ja jauhoi viljaa Turun linnan tarpeita varten. Mylly laajensi ja monipuolisti vähitellen ja 1700-luvulla silloinen kruununmylläri Kajander haki lupaa veranvanutuslaitoksen eli valkin perustamiseksi myllyn viereen – tämä ei nähtävästi kuitenkaan toteutunut, koska myöhempiä tietoja laitoksesta ei ole. Mylly siirtyi sittemmin kruunulta yksityisomistukseen, mutta toimi 1900-luvulle saakka. Tuolloin siihen liitettiin myös saha. Mylly purettiin 1950-luvulla valtatie rakentamisen alta.¹ Vesimyllyn toiminnasta vastasi 1500-luvulta alkaen päätoiminen mylläri, jonka torppa sijaitsi Huhkonkosken ja joen mutkan pohjoispuolella. Yleensä 1700-lukua vanhemmat torpat ovat harvinaisia, mutta poikkeuksen muodostavat juuri tiettyyn elinkeinoon liittyvät torpat. Torppaan kuului asuinrakennuksen lisäksi muita maatilalle tarpeellisia rakennuksia, kuten karjasuoja, sauna, aitat ja riidet. Rakennusten paikka on tyypillisesti vaihtunut moneen kertaan vuosisatojen aikana. Arkeologisia jäännöksiä näistä voi näkyä mm. nurkkakivinä, multapenkkeinä, uuninraunioina ja kiviaitoina. Torppien arkeologia tunnetaan toistaiseksi huonosti, joten kaikki uusi tutkimus

¹ Mäntylä 1960, 359-360; Mäntylä 1965, 149; Grönros 1991, <http://www.mlab.uiah.fi/Mulli/html/tutkimus/mylly.html>

aiheesta on tärkeää.² Vanha kartta-aineisto ei kuvaa myllärin torpan rakennuksia yksityiskohtaisesti ja niitä on voinut sijaita laajemmallaakin alueella kuin merkityllä torpan tonttimaalla. Ensimmäinen karttatieto torpan tontin sijainnista on Ihalan maakirjakartassa vuodelta 1725. Vuoden 1803 Ihalan isojakokartassa alue on vielä hieman täsmentynyt. Tonttimaa säilyy loppuun asti suunnilleen samalla paikalla ja näkyy vielä vuoden 1947 peruskartalla.

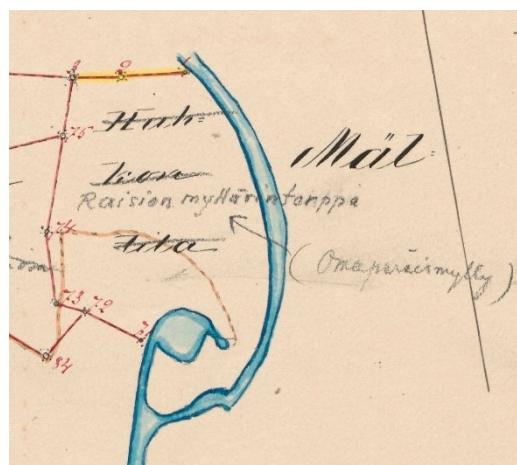

Ote Ihalan maakirjakartasta v. 1725, jossa näkyvät Raision mylly ja sen torppa (31) kaksivuoroviljelyssä olevine peltoineen (32 ja 33). Peltojen halki kulkee jonkinlainen pieni kuja tai tie. (Kansallisiarkisto, digitaaliarkisto <http://digi.narc.fi/digi/view.ka?kuid=27266836>)

² Museoviraston Arkeologisen kulttuuriperinnön opas, torpat <http://akp.nba.fi/wiki/torppa>

Ihalan Vihtilänpyölin ulkoveromaan ja talojen jakokartta v. 1802, johon kuvattu Raision mylly sekä myllyn torpan maat. (Kansallisarkisto, digitaaliarkisto)

V. 1899 isojaon täydennyskartan tekijällä näkyy olleen hieman epäselvyyttä tontin sijainnista, joka lopulta on korjattu oikeaksi. (Kansallisarkisto, digitaaliarkisto)

Peruskarttaote myllyn ympäristöstä vuodelta 1947. (Laaksonen 2015, 72)

Huhkon mylly. (Kuva Raision kaupunki, kulttuuritoimi)

Etualalla myllyn torppa taustalla oikealla Huhkon kartano ja oikeassa reunassa myllyrakennus. Tutkimusalueen rakenne jää kuvan ulkopuolelle vasemmalle.

(Kuva: Finna, Eva Ihamuotila, kirjastot.fi)

TUTKIMUSMENETELMÄT JA HAVAINNOT

Tutkimuksen taustaa

Papinkallionpuiston inventoinnissa toukokuussa 2017 havaittiin pienen tasanteen keskivaiheille tehdyssä koekuopassa (no. 15) suurempi määrä kiviä, minkä vuoksi kuoppa laajennettiin noin 100 x 80 cm kokoiseksi. Kiveys tuli vastaan noin 10-15 cm syvyydestä, multamaan alta. Kiveys vaikutti tuolloin hieman kaareutuvalta, melko pieneltä ja pienehköistä, noin 10-20 cm kokoisista kivistä tehdyiltä. Rakenteen yläpuolisesta maasta löytyi muutama tiilen tai palaneen saven muru. Kuoppa peitettiin ja sen nurkka merkittiin paalulla.

SKDG201702:21 ja 20 Vas. kiveystä koekuopassa, oik. koekuopan sijainti lapion ja repun välillä.

Kenttätyön eteneminen

Syyskuussa 2017 peitetty koekuoppa avattiin ja sitä ryhdyttiin laajentamaan poistamalla pintaturve vähitellen joka suunnasta. Tällöin kävi ilmi, että rakenne jatkuu pitkäsuuntaisesti länteen ja itään. Kiveyksen kaarevalta näyttänyt muoto johtui siitä, että rakenne on todennäköisesti jo alun perin jo koottu huolimattomasti, eikä täysin suoraan kiviriviin ole pyrittykään. Jonkin verran kiveys on varmasti myös liikkunut kynnössä ja mahdollisesti viereisen valtatie rakentamisen yhteydessä, jonka työskentelyalueella se lienee sijainnut. Paikalle alettiin kaivaa koeojaa kiveyksen suuntaisesti, sen molemmille puolille tyhjää aluetta jättäen, yhteensä noin 120 cm leveydeltä. Rakenne on keskimäärin 60 cm levyinen. Kiveystä puhdistettiin esiin, mutta ei ryhdytty kaivamaan. Ojaa avattiin kuusi metriä, jolloin voitiin todeta kiveyksen edelleen jatkuvan molempiin suuntiin. Tällöin tehtiin molempiin suuntiin ojaa kah-

den metrin välein kaksi koekuoppaa, joissa samoin voitiin havaita kiveyksen edelleen jatkuvan. Lisäksi ojan kaakkoispäähän tehtiin pieni koeoja tai –kuoppa ja koepisto ojan itäpuolelle. Kivirakenteet dokumentoitiin valokuvaamalla ja piirtämällä mittakaavassa 1:50. Avatut alueet kiinnitettiin takymetrimittausten avulla peruskarttaan. Lopuksi kiveyksen päälle asetettiin suodatinkangas ja se peitettiin maalla. Ojan luoteis- ja kaakkoisnurkkiin jätettiin merkkipaalut.

Havainnot

Kiveys (R02) jatkuu nähtävästi koko tasanteen halki tai ainakin yli 12 metriä, kulkien luodekaakkosuuntaisena 12-13 metrin päässä nykyisestä tiestä. Kiveystä otettiin esiin koeojassa kuuden metrin pituudelta ja se jatkui enemmän tai vähemmän selvästi koekuopissa ainakin neljä metriä kumpaankin suuntaan (koekuopan 1 ollessa epäselvin). Kivet vaikuttivat tarkoituksellisesti paikalle asetetuilta ja ne niiden koko vaihteli 5-30 cm välillä. Useimmat rakenteen pinnassa näkyvät kivet vaikuttivat melko irtonaisilta, eikä kiveys jatku ojan kaakkoispäähän tehdyn leikkauksen perusteella syvemmälle ainakaan samanlaisena selkeänä muodostelmana.

Tutkimusalueen pintakerros heinikon alla koostuu 5-10 cm paksuisesta multamaasta (M01), jonka alla on kiveyksen lounaisella tai läntisellä eli tien puolella melko irtonaista hiekkamaata (M03), toisella puolella maa on savea (M04). Kiveyksen pintaosissa maa oli savea ja vain sen lounaispuolella selvästi irtonaista karkeaa hiekkaa. Savikerros kiveyksen päällä oli melko ohut, noin 5-10 cm ja kaakkoispäädyn leikkauksen perusteella sen alla on karkea soransekainen hiekka. Kivet on siis laitettu hiekkapohjalle, ei savimaalle. Päädyn koekuopasta kävi myös ilmi, että verrattuna tienpuoleisen pinnan hiekkaan, hiekan väri muuttuu kiveyksen alapuolella punertavammaksi, mutta siinä on myös joitakin pieniä nokiläikkiä. Kiveyksen kaakkoispuolella savi jatkuu vähitellen kiveyksestä ulospäin mentäessä syvemmälle. Koepistossa kaakkoispäästä metri jokea kohden maa on ainakin 30 cm syvyydelle pelkkää savea.

Löytöinä taltioitiin pintamullasta pala nuorempaa punasavikeramiikkaa, hieman vihreää ikkuna- ja astialasia, nisäkkään luu sekä tiiltä tai palanutta savea. Pintamullan alapuolella löydöt olivat jakaantuneet niin, että kiveyksen länsipuolelta löytyi vain kirkas lasinsiru ja rautaesineen fragmentti, molemmat hiekkamaasta. Kiveyksen päältä löytyi pala kahtia mennyttä vihreää lasia. Kiveyksen itäpuolen savimaasta löytyi sieltä täältä palanutta savea (selvästi jo tiilestä erotettavaa).

Tulkintavaihtoehdot

Pitkä kapea kivirakenne sijaitsee nykyisen tien vieressä ja lähes sen suuntaisestikin, mutta se ei kuulu varsinaiseen valtatie pohjaan, joka lienee jo 1950-60-luvun rakennusvaiheessa pohjustettu murskeella. Rakenne on todennäköisesti sijainnut tierakennusvaiheessa sen toiminta-alueella, mutta kyseessä ei kuitenkaan ole satunnaisesti sivuun raivattu kiveys vaan

kivet on aseteltu koko matkalta suunnilleen samanlevyiseksi rakenteeksi. Rakenteelle voidaan pohtia ainakin seuraavia tulkintavaihtoehtoja:

1. Vanha tien penkka

Tulkintaa puoltaisi kiveyksen pituus ja hieman epämääräinen, ei kovin suoralta vaikuttava rakenne. Samoin se, että kiveyksen toisella puolella on hiekkaa (=hiekkatie?), toisella savi-peltoa. Satunnaiset löydöt, kuten lasinpalat ja keramiikka ovat yleisiä peltolöytöjä, mutta palaneen saven määrä pienehköllä alueella saattaa ylittää normaalin peltoalueilta tavatun hajalöytömäärän. Ennen nykyistä valtatieta paikalla ei myöskään minkään kartan mukaan ole ollut tietä, lukuun ottamatta pientä polkua tai kujaa peltojen välissä.

2. Salaojan kiveys

Kaakkoisleikkauksessa ei havaittu merkkejä ojan kaivamisesta. Kiveys ei myöskään jatku kunnolla pintakerrosta syvemmälle, ainakaan suorassa linjassa ylempiin kiviin. Sen pituus sopisi kyllä ojaan, samoin sijainti vanhan pellon keskellä, mutta suunta ei ole korkeuskäyrien poikki alas joelle, kuten alueella edelleen näkyvien avo-ojien vaan niihin nähden pituussuunnasta.

3. Rakennuksen multapenkan kiveys

Hieman epämääräinen rakenne ja rakenteen leveys sopisivat multapenkan kivipohjaksi. Varsinaiseksi rakennuksenperustaksi kivet ovat liian pienikokoisia. Palanut savi sen sijaan viittaa hyvinkin rakennuksen perustaan, jollainen on ilmeisesti jossain vaiheessa ainakin ollut rakenteen lähistöllä. Toisaalta kiveys on hyvin pitkä kuuluakseen talon perustarakenteeseen, joskin tällaisia laajoja penkkakiveyksiä tunnetaan juuri esihistorialliselta ajalta, esim. Nakkilan Rieskaronmäestä. Löytömateriaali ja rakenteen sijainti melko lähellä pintaa eivät kuitenkaan viittaa esihistorialliseen kohteeseen.

4. Aidan perusta

Koska tutkimusalue sijaitsee selvästi myllyn torpan tonttimaan ulkopuolella ei pihapiiriä mahdollisesti rajannut aita ole voinut ulottua näin kauas. Muutoinkin rakenne on melko heppoinen aidankaan perustaksi, eikä maaseudulla ole nykytietojen mukaan käytetty yleensä niin vankkarakenteisia aitoja, että ne olisivat vaatineet kiviperustan.

SKDG201710:14. Panoraamakuva kuusi metriä pitkästä ja reilun metrin levyisestä koeojasta kiveyksineen ylhäältä, koillisesta.

LOPPUKATSAUS

Tutkimuksissa voitiin havaita inventoinnissa löydetyn kiveyksen jatkuvan ennakoitua huomattavasti laajemmalle alueelle. Kiveys kulkee keskimäärin 60 cm levyisenä luode-kaakosuunnassa tasanteen korkeuskäyrien suuntaisesti yli 12 metrin matkalla. Kiveyksen yhteydestä löytyi uuden ajan löytömateriaalia sekä tarkemmin ajoittamatonta palanutta savea, mutta ei kuitenkaan yhtään esihistorialliseen ajoitukseen viittaavaa löytöä. Mahdollisesti kiveys liittyy vanhaan tien penkkaan. Jatkotutkimuksissa tämän voi verifioida kuorimalla valvonnan yhteydessä maa purkamatta jätetyn kiveyksen päältä ja ympäriltä suunnitellun tielinjauksen reitillä. Valvonnan jälkeen tulee varautua ainakin rakenteen laajempaan dokumentointiin sekä poikittaisten koeojien kaivamiseen.

Turussa 6.11. 2017

Hanna-Maria Pellinen

Hanna-Maria Pellinen

Kirjallisuus

Laakso, Mikko 2015. Turun seutu kartoin 1950- ja 2010-luvuilla.

Mäntylä, R.A. 1960. Raison vaiheet 1600-luvun alusta ison vihan päättymiseen. Raison historia I. S. 269-473. Turku.

Mäntylä, R.A. 1965. Raison historia II. Turku.

Verkkolähteet

Grönros, Jarmo 1991. Selvitys Huhkon kartanosta. Raison kulttuuritoimi.
http://www.raisio.fi/kuntainfo/kokous-ja-juhlatilat/huhkon-kartano/fi_FI/huhkon-kartanon-historia/

Kansallisarkisto, digitaaliarkisto, Maanmittaushallituksen uudistusarkiston kartat,
<http://digi.narc.fi/digi/dosearch.ka?sartun=302889.KA>

LIITE 1: DIGITAALIKUVALUETTELO

Kuvat: H.-M. Pellinen 2017 / Oy Sigillum Ab

Päänumero	Alano.	Pvm	Kohde	Aihe	Kuvaussuunta
SKDG201710	1	18.9.	Papinkallionpuisto	Työkuva, inventointikuoppaa no. 15 avataan.	Kaakko
SKDG201710	2	21.9.	Papinkallionpuisto	Lasia kiveyksen päällä hiekkamaassa in situ.	Pohjoinen
SKDG201710	3	2.10.	Papinkallionpuisto	Koeoja kiveyksineen.	Kaakko
SKDG201710	4	2.10	Papinkallionpuisto	Kuten yllä.	Luode
SKDG201710	5	18.10.	Papinkallionpuisto	Koekuoppa 2 ja koeoja lehtisateen jälkeen.	Itä
SKDG201710	6	23.10.	Papinkallionpuisto	Koeoja ja sen kaakkoispään tehty koekuoppa.	Kaakko
SKDG201710	7	23.10.	Papinkallionpuisto	Ojan kaakkoispään koekuoppa	Kaakko
SKDG201710	8	23.10.	Papinkallionpuisto	Kuten yllä.	Kaakko
SKDG201710	9	23.10.	Papinkallionpuisto	Kuten yllä	Lounas
SKDG201710	10	23.10.	Papinkallionpuisto	Koekuoppa 1	Koillinen
SKDG201710	11	23.10.	Papinkallionpuisto	Koekuoppa 2	Koillinen
SKDG201710	12	23.10.	Papinkallionpuisto	Koekuoppa 3	Koillinen
SKDG201710	13	23.10.	Papinkallionpuisto	Koekuoppa 4	Koillinen
SKDG201710	14	2.10.	Papinkallionpuisto	Panoraamakooste koerajasta.	Koillinen
SKDG201710	15	18.10	Papinkallionpuisto	Rautaesine	-
SKDG201710	16	18.10	Papinkallionpuisto	Rautaesineen kantapuoli	-
SKDG201710	17	18.10	Papinkallionpuisto	Rautanaula	-
SKDG201710	18	18.10	Papinkallionpuisto	Punasavikeraamisen astian reunapala.	-
SKDG201710	19	18.10	Papinkallionpuisto	Lasinsiruja	-
SKDG201710	20	18.10	Papinkallionpuisto	Palanutta savea ja tiiltä	-
SKDG201710	21	18.10	Papinkallionpuisto	Katkelmallinen työstetty luu	-
SKDG201710	22	18.10	Papinkallionpuisto	Em. luun toinen pinta	-

LIITE 2: DIGITAALIKUVAT

SKDG201710:3 ja 4 Vas. koeoja kaakosta, oik. luoteesta kiveyksen esilleoton jälkeen.

SKDG201710:6 ja 9. Koeoja kaakosta ja sen reunalle tehty koekuoppa, jossa näkyy alempaa kiveystä

SKDG201710:7. Em. koekuoppa, jossa näkyy kiveystä myös oikealla olevan savimaan joukossa.

SKDG201710:10 ja 11. Vas. sateessa mudan peittämä koekuopan 1 heikko kiveys, oik. koekuopan 2 kiveys.

SKDG201710:12 ja 13. Vas. koekuoppa 3, oik. koekuoppa 4.

SKDG201710:2 ja 19. Vas. lasia *in situ* kiveyksen päällä, hiekkamaassa.
Oik. em. lasit ja kaksi muuta lasilöytöä pintamullasta.

SKDG201710:18 ja 17. Vas. punasavikeramiikkaa pintamullasta ja
oik. naula kiveyksen itäpuolelta, savimaasta.

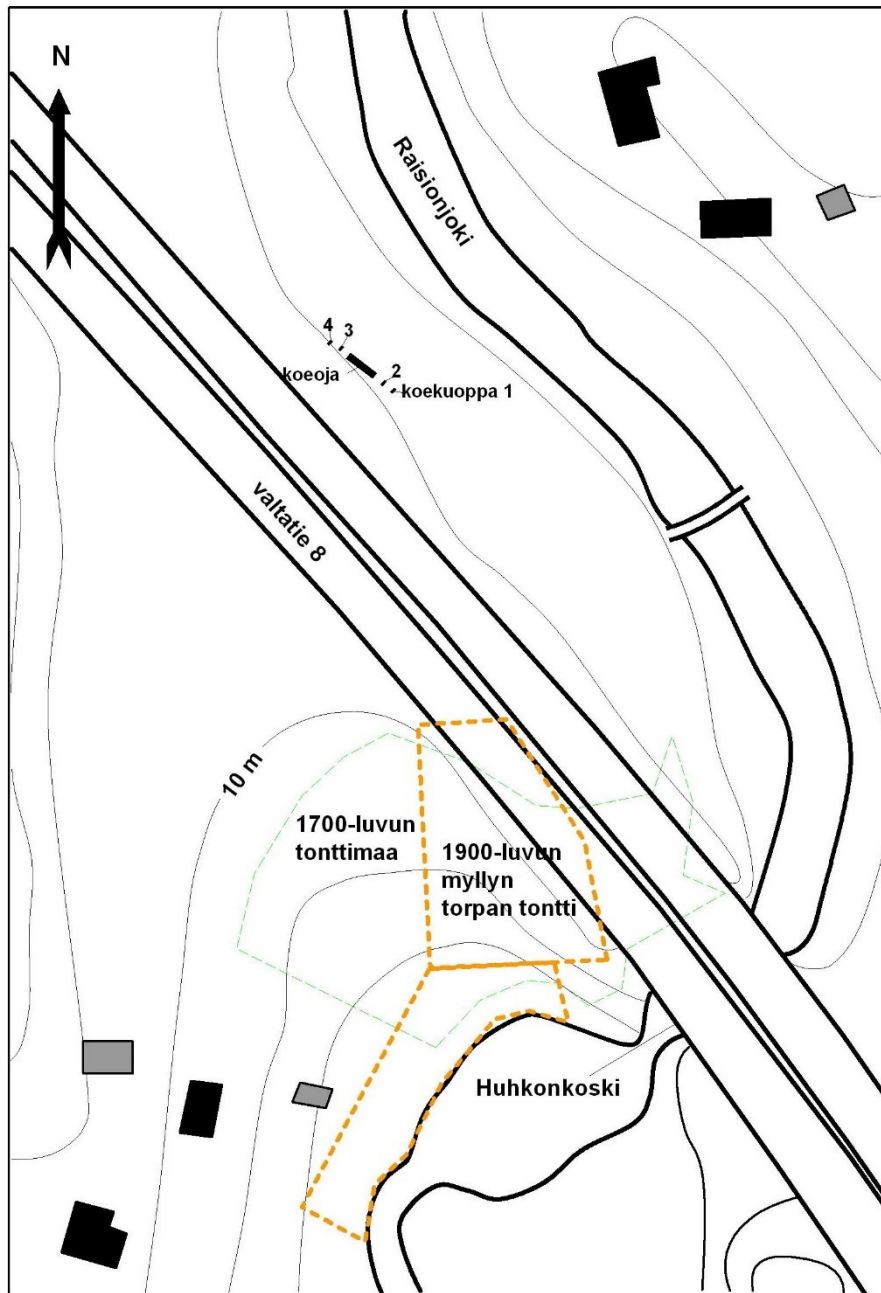

SKDG201710:16 ja 17. Palaneen hiekan tai maamassan kuorruttama, ruostunut rautaesineen katkelma kiveyksen länsipuolelta, hiekkamaasta.

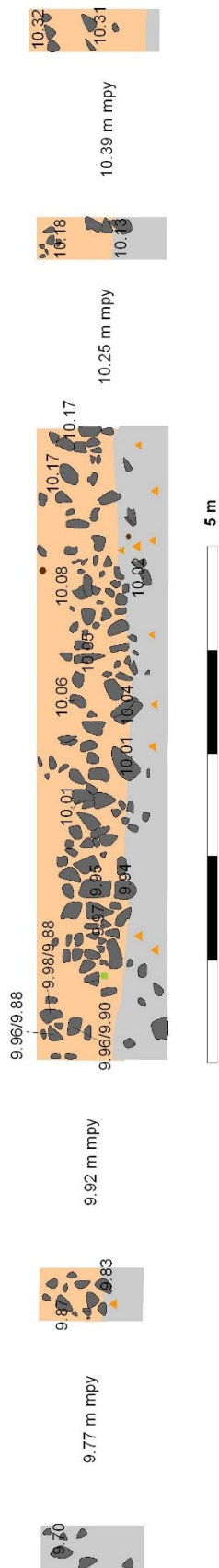
SKDG201710:20. Palanutta savea ja mahdollisesti myös jokunen tiilen pala, pintamullasta ja kiveyksen itäpuolen savimaasta.

LIITE 3: KARTAT

100 m

	<p>RAISIO PAPINKALLIONPUISTO Koekaivaus</p> <p>H.-M. Pellinen 2017</p>	<p>KARTTA 1</p>
	<p>Yleiskartta, myllyn ja torpan alue sekä koeojan ja koekuoppien sijainnit</p>	<p>Piirros: H.-M Pellinen</p>

- karkea hiekka + sora
- savi
- kivi
- lasia
- palanutta savea
- rautaesineen fragmentti

	RAISIO PAPINKALLIONPUJISTO Koekaivaus H.-M. Pellinen 2017	KARTTA 2
	Koekaivausalueen rakenne, maalajit ja löytökeskittymät ja korkeudet, mk. 1:50	Piirros: H.-M Pellinen

LIITE 4. POISTETUT LÖYDÖT

1. Punasavikeramiikkaa, 1 kpl, 4, 42 g

Valkoisella bolusraidalla koristettu ohutreunaisen astian (vadin tai lautasen) reunapala, josta lasite kulunut pois. Seinämän paksuus 7 mm.

2. Tiiltä/palanutta savea 29,28 g

Osin kovaa, punertavaa hiekkansekaista mahdollisesti tiilen pieniä fragmentteja, osin vaaleanruskeaa, mahdollisesti palanutta savea.

3. Lasia, 2 kpl, 0,79 g

Pieni vaaleanvihreä tasolasin pala, jossa näkyy ilmakuplia.

4. Palamatonta luuta, 1 kpl, 4,96 g

Leikkausjälkinen kookkaamman nisäkkään luun pala.

Yksiköstä M01

5. Rautaesineen fragmentti, 108,25 g

Erittäin ruostunut rautaesine, jonka pintaan palanut kiinni karkeaa hiekkaa. Alkuperäinen muoto lienee kookas kanta + varsi, mutta naulaa isommasta esineestä. Kannan halkaisija nyt noin 40 mm, pituus 35 mm.

6. Lasia, 3 kpl, 2,86 g

Kaksi palaa vaaleanvihreää ja yksi kirkaslasinsiru.

Yksiköstä M03

7. Naula, 6,50 g

Erittäin ruostunut naulan katkelma, jossa näyttäisi olevan palaneena kiinni hiekkaa, samoin kuin no. 5 rautaesineen fragmentissa. Pituus 42 mm.

8. Palanutta savea/tiiltä 48,13 g

Enimmäkseen selvempää palanutta savea kuin tiiltä, mutta ei selviä savitiivisten paloja.

Yksiköstä M04